

20 жовтня 1968 року в Радянському Союзі проведено черговий запуск штучного супутника Землі «Космос-249». На борту супутника встановлено наукову апаратуру, призначену для продовження досліджень космічного простору відповідно до програми, оголошеної ТАРС 16 березня 1962 року. Крім наукової апаратури, на супутнику встановлено радіозасоби для точного вимірювання елементів орбіти, радіотелеметричну систему для передачі на Землю даних про роботу приладів і наукової апаратури. Наукові дослідження, передбачені програмою, виконано.

МОЛОДІ КОШТАР

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ВІВТОРОК

22 ЖОВТНЯ 1968 року
Ціна 2 коп.

КІРОВОГРАДСЬКОМУ ОБКОМУ ЛКСМУ, КОМСОМОЛЬЦЯМ І КОМСОМОЛКАМ ОБЛАСТІ, ВСІМ ЮНАКАМ І ДІВЧАТАМ ОРДЕНОНОСНОЇ КІРОВОГРАДСЬКОЇ

Дорогі товариші!

Кіровоградський обласний комітет КП України сердечно вітає вас з великим святом радянської молоді — 50-річчям ВЛКСМ. Ленінська Спілка Молоді за час свого існування пройшла справді героїчний шлях і стала школою ідейного гарту, практичної боротьби за комуністичні ідеали для кількох поколінь юнаків і дівчат. Ідучи за Комуністичною партією, виконуючи накреслені В. І. Леніним в його історичній промові на III з'їзді РКСМ завдання, Ленінський комсомол зробив велетенський вклад у загальну справу комуністичного будівництва, у славу радянського народу, рідну Батьківщину небагачим трудовим героїзмом і героїчними подвигами в боях за свободу і незалежність Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Праця і успіхи, героїзм і перемоги Ленінського комсомолу, відзначені п'ятьма орденами на його бойовому прапорі.

Комсомольські організації області вписали багато яскравих сторінок в історію Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. На всіх етапах розвитку Радянської Батьківщини комсомольці Кіровоградщини були в перших рядах будівників нового суспільства і героїчних захисників його від ворожих зазіхань. Історія обласної комсомольської організації освячена безприкладним трудовим героїзмом юнаків і дівчат і кров'ю загиблих.

До свого піввікового ювілею комсомольці області прийшли з вагомими трудовими дарунками та значними успіхами в комуністичному вихованні молоді.

Обком партії висловлює тверду впевненість, що обласна комсомольська організація, всі юнаки і дівчата області, ще тісніше згуртувавшись навколо рідної Комуністичної партії, зосередять свої зусилля на завданнях комуністичного виховання молоді, її революційного, класового загартування, марксистсько-ленінської освіти і, ідучи назустріч 100-річчю з дня народження Володимира Ілліча Леніна, ще вище піднімуть свою трудову і політичну активність, будуть самовіддано трудитися на благо радянського народу, в ім'я побудови комунізму.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ОБКОМ КП УКРАЇНИ.

21 жовтня 1968 року.

ЗАВЖДИ З ТОБОЮ, РІДНА ПАРТІЄ

УРОЧИСТИЙ ПЛЕНУМ
КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБЛАСНОГО І МІСЬКОГО
КОМІТЕТІВ КОМСОМОЛУ

21 жовтня відбувся урочистий пленум Кіровоградського обласного і міського комітетів комсомолу, присвячений 50-річчю ВЛКСМ.

Перед початком роботи учасники пленуму зібралися на центральній площі міста — площі імені Кірова. Сміх, жарти, весела пісня. І раптом — тиша. Завмерла колона. В урочистості лягає до підніжжя пам'ятника С. М. Кірову вінок з квітів. І ось знову площа, яка не раз була свідком маніфестацій у дні торжеств і радості, слухає бадьорі голоси комсомольців, які зібралися в переддень свого ювілею, щоб підвести підсумки зробленого, намітити нові шляхи до звершення.

Учасники пленуму прямують вулицями і знову замирають у шанобі біля пам'ятника Невідомому солдату.

Учасники пленуму оклали також вінки до підніжжя пам'ятника загиблим воїнам.

І ось вже сповнився молодими голосами парк імені В. І. Леніна. До підніжжя пам'ятника вождю лягають живі квіти — червоні, як наше щастя, як справа, за яку боролися наші батьки та діди і яку продовжують комсомольці, що біля серця носять квіток зразка 50-го року революції.

Пісні про В. І. Леніна, про Батьківщину, пісні комсомолів 20-х і 30-х років лунали в залі філармонії перед початком роботи пленуму.

Пленум коротким вступним словом відкрив перший секретар обкому комсомолу М. Сиротюк. В президії пленуму — члени бюро обласного і міського комітетів КП України, члени бюро обласного і міського комітетів комсомолу, молоді передовики виробництва, вете-

рани комсомолу Кіровоградщини.

В залі важко знайти вільне місце, адже на пленумі крім членів і кандидатів у члени обкому та міському комсомолу, членів ревізійної комісії, — секретарі первинних комсомольських організацій підприємств, колгоспів і радгоспів, транспорт, ветерани комсомолу.

Хвилиною мовчання присутні вшановують пам'ять комсомольців, які полягли за справу Леніна в битвах громадянської і Великої Вітчизняної воєн.

Зал гримить оплесками, коли головуючий повідомляє, що на пленумі присутня почесна делегація Толбухівського окружного Димитрівської Спілки Молоді Болгарії на чолі з першим секретарем окружного Іваном Стояновим.

Одностайно обирається почесна президія пленуму в складі Політбюро Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Слово надається першому секретареві обласного комітету КП України М. М. Кобильчаку. Він проголошує вітальний лист обкому КП України обкомів комсомолу, комсомольцям, всім юнакам і дівчатам орденоносної Кіровоградщини. Тривалі оплески супроводжують повідомлення, що за рішенням бюро обкому партії обласну комсомольську організацію нагороджено Пам'ятним прапором обкому КП України. М. М. Кобильчак вручає прапор першому секретареві обкому комсомолу М. Сиротюку.

3 доповіддю «50 років

ВЛКСМ» виступив на пленумі перший секретар обкому комсомолу М. Сиротюк.

Він говорить: — Півстоліття тому в столиці нашої Батьківщини — Москві, у грізний для молоді Радянської Вітчизни час, зібралися посланці соціалістичних і комуністичних молодіжних гуртків і спілок на свій перший з'їзд, який створив єдину Російську Комуністичну Спілку Молоді.

За п'ятдесят років Ленінський комсомол пройшов славний шлях боротьби й перемог. Із бойового загону у 22 тисячі юних пролетарів він виріс у двадцятичотирьохмільйонну армію молодих борців за торжество комунізму. Своїм існуванням, своїми успіхами комсомол зобов'язаний Комуністичній партії, її творцям і вождю Володимиру Іллічу Леніну.

Партія дала комсомолові більшовицьке загартування, у партії, у комуністів учився комсомол битися за робітничу справу, любити Радянську Вітчизну і ненавидіти її ворогів, стояти на смерті у боях за свободу Батьківщини, не шкодувати сил для її процвітання, не шкодувати сил і самого життя в боротьбі за торжество комуністичних ідеалів.

50 героїчних літ, пройдених комсомолом, переконливо свідчать про те, що він став надійним, вірним помічником і резервом Комуністичної партії в її боротьбі за торжество ленінської справи, за торжество комунізму.

50 героїчних літ переконливо свідчать про те, що Ленінський комсомол став бойовим авангардом

радянської молоді, основним помічником партії у комуністичному формуванні підрастаючого покоління. Його славна біографія яскраво підтверджує, що комсомол виступав і виступає як бойова організація, що вміє піднімати, вести до єдиної мети мільйони і мільйони юних ленінців. 50 років комсомол, радянська молодь йдуть дорогою батьків, продовжуючи революційні традиції Великого Жовтня. Своєю діяльністю Всесоюзна Ленінська Комуністична Спілка Молоді здобула любов і шану радянського народу. На її бойовому прапорі сьогодні п'ять орденів.

Щеодавно ми всі були свідками урочистої події — другого зльоту ветеранів комсомолу орденоносної Кіровоградщини. З усіх кінців нашої області, з усіх кінців Батьківщини — з Москви і Севастополя, Ленінграда й Одеси, Києва і Новосибірська, Мінська, Баку і Кустаная з'їхали організатори перших комсомольських осередків. Убілені сивиною ветерани згадали свою тривожну комсомольську молодість, а юна зміна побачила у перших комсомольцях вічного неспокою людей, людей з країни праці, відданості, з країни мужності і відваги.

Протягом пір року в обласний комітет комсомолу, обласну молодіжну газету надходили і нині продовжують надходити спогади зачинателів комсомольського руху на Кіровоградщині. І кожен спогад — то розповідь про вірність комсомолу справі Комуністичної партії, справі Леніна, то героїчні сторінки перших подвигів в ім'я Вітчизни юнаків і дівчат Кіровоградщини.

(Закінчення на 2-й стор.).

ВПЕВНЕНА ХОДА П'ЯТИРІЧКИ

Змагаючись за дострокове виконання п'ятирічного плану, говориться у повідомленні Центрального статистичного управління при Раді Міністрів СРСР, працівники промисловості перевиконали план дев'яти місяців і кварталу по обсягу реалізації і по виробництву більшості найважливіших видів промислової продукції. Порівняно з відповідним періодом минулого року приріст промислового виробництва за дев'ять місяців становив 8,2 процента.

Всі союзні республіки перевиконали план дев'яти місяців як по обсягу реалізації, так і по виробництву більшості найважливіших видів промислової продукції.

Продуктивність праці в промисловос-

ті порівняно з дев'ятьма місяцями минулого року зросла на 8,2 процента. Знижено собівартість продукції. Прибуток промисловості за 9 місяців зріс порівняно з відповідним періодом минулого року в порівнянних цінах більш як на 1 процент.

При успішному виконанні плану промисловості в цілому, відзначається в повідомленні ЦСУ СРСР, є підприємства, які не виконали завдань дев'яти місяців по виробництву і реалізації продукції та нагромадженням.

За дев'ять місяців було впроваджено в народне господарство 1,8 мільйона винаходів і раціоналізаторських пропозицій, що дало більш як 1,4 мільярда карбованців економії в розрахунку на рік. (ТАРС).

Учасники урочистого пленуму обкому і міському ЛКСМУ покладають вінки до пам'ятника Невідомому солдату.

Фото В. КОВПАКА.

ЗАВЖДИ З ТОБОЮ, РІДНА ПАРТІЄ

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

На заклик Комуністичної партії разом з усім трудовим народом комсомол грудьми став на захист завоювань Жовтня, своєю кров'ю доводив відданість революції.

У запеклій боротьбі з меншовиками і есерами, в боротьбі з голодом і розрухою, з куркульськими бандами, народжував в нас комсомол Кіровоградщини, продовжує М. Сиротюк.

Для комсомольців 20—30-х років, наших батьків, не існувало слова «неможливо». Їхня комсомольська доля, загартована в горнилі запеклої боротьби, знала слова: «потрібно», «необхідно».

Кіровоградську міську комсомольську організацію на честь 50-річчя Ленінського комсомолу нагороджено Червоним Прапором Центрального Комітету Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Це висока нагорода. Самовідданою працею, невтомною роботою в справі комуністичного виховання молоді комсомольська організація міста Кірова заслужила таку нагороду. Але всі ми розуміємо, що це і знак шани тим десяткам молодих елісаветградців, які в дев'ятнадцятому році всією Спілкою вишли на захист рідного міста від білобандитів, це й знак шани юним будівникам заводів і шахт, організаторам колективних господарств на селі, бійцям культурної революції, які продовжили і примножили слазні бойові традиції героїв громадянської війни, які прийшли на трудовий фронт з охочими до роботи руками, з глибокою вірою в перемогу соціалізму.

Комсомол Кіровоградщини завжди був вірний кращим комсомольським традиціям, кожен патріотичний клич знаходив у молодого племені найщирішу підтримку.

У грудні місяці 30-го року в Елісаветграді мала стати до ладу шахта «Піонер-біс». Комсомольці вступили із зустрічним графіком: пустити шахту 25 вересня. Ця ініціатива одразу була підтримана міським комсомолу, на будівельні роботи залучали сільські юнаки і дівчата, створювалися комсомольські буксирні бригади. Працювати стали в три зміни. І ось урочистий рапорт:

За три з половиною місяці до строку, визначеного трестом, за 12 днів до строку, визначеного зустрічним комсомольським графіком, пущено шахту «Піонер-біс».

Великі заслуги комсомолу, говорить доповідач, в соціалістичному перетворенні села. Сили батьків, що полягли на фронтах громадянської війни, не боялися куркульського обриву, будуючи нове колгоспне життя. Тільки за перший період колективізації виключно силами комсомольців було створено 8 артілей, 42 машинно-тяглових товариства. На самому початку колективізації комсомольці села Федорівки Кіровоградського району в липні 1927 року всім осередком вступили до артілі.

Саме на Елісаветградщині почався так званий рух буксирників: комсомольці створювали «буксирні» загони і виїжджали на територію нинішніх Миколаївської, Одеської та Херсонської областей для надання допомоги в колективізації. Цей рух провадився під лозунгом «За суцільну колективізацію степу України».

В своїй історичній промові на III з'їзді РКСМ у 1920 році В. І. Ленін дав глибоку розробку теорії виховання молоді в умовах нового суспільного ладу. Соціалістичне суспільство поставило перед молодим поколінням настійне завдання — оволодіти знаннями. І комсомол, виконуючи ленінські заповіді, брався за цю справу рвисто, по-ударному, по-більшовицькому.

Активну участь брав комсомол Кіровоградщини у проведених ленінською культурною революцією, оголошивши похід молоді за грамотність. І як не захоплюватися тим ентузіазмом, тією небаченою енергією, яку виявляли ті, з кого ми беремо сьогодні приклад, — комсомольці 30-х років.

В ряду безсмертних, найбільш мужніх і печальних, найбільш красномовних сторінок нашої історії — сторінки, що відносять і відносять нашим потомкам про героїзм, самопожертву, любов до рідної землі, яку виявили Ленінський комсомол і радянська молодь в полум'ї священної битви з вандалами XX сторіччя — німецько-фашистськими загарбниками.

В перші три дні війни в діючу армію пішли 50 тисяч вихованців комсомолу міста Москви. Як тільки почалася війна, в Червону Армію влилася половина Кіровоградської обласної організації. В складі 16 загонів і 29 підпільно-диверсійних груп, що діяли на території Кіровоградщини, було більше восьмисот комсомольців, тобто кожний четвертий партизан чи підпільник носив біля серця комсомольський квиток.

Прикладом безмежної любові до матері-Вітчизни став подвиг, звершений школяркою комсомолкою Зосєю Космодем'янською. І цей безсмертний подвиг у 1942 році повторила вихованка Олександрійської районної комсомольської організації Марія Мошнягун. Вона була за'язовою одного з партизанських загонів. Багато таємниць знала дівчина, та коли потрапила до рук гестапівців, не змогла дізнатися хоч про одну з них фашисти.

Відважну патріотку били гумовими палицями, підвішували за коси, ставили на розпечене залізо, розпинали на стіні, та незламною була юна партизанка. Нічого не дізналися кати і тоді, коли вколоти дівчині очі, коли вирізали дівові груди...

Безсмертний подвиг звершив Олександр Матросов, і його повторили наші юні кіровоградці — Архип Маніта з Ульяновського району, Іван Ковчюк з Кремгесівського, Дмитро Крижанівський з Олександрійського...

За мужність і героїзм, виявлені в роки війни, 3,5 мільйона комсомольців нагороджено орденами і медалями Радянського Со-

юзу. Сім тисяч Героїв Радянського Союзу — комсомольці. Комсомол Кіровоградщини виховав у своїх рядах 134 Героїв Радянського Союзу.

Замайорів прапор над визволеною Кіровоградщиною, але не скінчився похід нашої молоді. Тепер він вершився за верстетою, за живаркою, на будові.

Ось постановка обкому комсомолу, датована 8 січня 1945 року. На перший погляд — звичайна постановка про схвалення ініціативи молоді. І все ж таки — незвичайна.

Постанова схвалила ініціативу комсомольців і молоді заводу «Більшовик», які закликали робітничу молодь подати якнайшвидшу допомогу в ремонті тракторів та сільськогосподарського інвентаря машинно-тракторним станціям та радгоспам. Уже через кілька днів республіканські газети надрукували листа молодих кіровоградців до всієї робітничої молоді заводів України, що виготовляли запасні частини.

Кіровоградські комсомольці зобов'язалися випустити планову продукцію до 25 числа кожного місяця. Для цього вони добровільно збільшували свій робочий день на дві години, підвищили продуктивність праці на 20 процентів, ущільнили робочий день, давали продукцію відмінної якості.

Освоєння цілини в Казахстані, будівництво Кремненської, з повним правом можна сказати — комсомольської, електростанції, будівництво в Донбасі шахти «Кіровоградська-комсомольська», спорудження Долинського цукрового заводу — все те, де закладена самовіддана праця комсомольців і молоді Кіровоградщини, є світлим віхами комсомольської історії.

Як бойовий подвиг Архипа Маніти і Олексія Калужного, Петра Велигіна і Олександра Жежері у суворій для країни час квіткали їх ровесників до самовідданості й відваги в бою з ворогом, так трудові подвиги Олександра Гіталова і Пелагеї Громичук, Катерини Дмитровської і Володимира Мельниченка кличуть нас не шкодувати сил у творчій праці.

Ми пам'ятаємо слова Володимира Ілліча Леніна: «Треба, щоб Комуністична Спілка Молоді свою освіту, своє навчання і виховання з'єднала з працею робітників і селян, щоб вона не заприралася у свої школи і не обмежувалася тільки читанням комуністичних книг і брошур. Тільки в праці разом з робітниками і селянами можна стати справжніми комуністами».

«Від ювілею Жовтня до ювілею Ленінського комсомолу» — під таким девізом виникло в гущі комсомольській і поширилося змагання серед молоді орденоносної Кіровоградщини на честь півстолітнього ювілею Ленінської Спілки.

Не злічити тих добрих справ, якими порадувала Вітчизну комсомольська організація Кіровоградщини у ювілейний рік. У комсомольців «Червоної зір-

ки» — це надпланові сімвалки, а в доярок-комсомолок з артілі «Мир» Голованівського району, колгоспу імені Калініна Добровеличківського району, колгоспу імені Леніна (с. Протополівка) Олександрійського району, артілі «Дружба» Долинського району — це високі надоді від корів. Для комсомольсько-молодіжної колони локомотивного депо станції Помічна — це 327 великавагових поїздів, у яких понад план перевезено 65 400 тонн різних народногосподарських вантажів. Для 10 комсомольсько-могодіжних бригад Олександрійського електротехнічного заводу — це виконання річного виробничого завдання до комсомольського ювілею, а для механізаторів колгоспу імені Ульянова, яких очолює молодий комуніст Петро Макаренко, — це близько 7000 гектарів умовної оранки, тонни зеконномленого пального.

Для комсомольців Агрегатного заводу — це комсомольська дворічка по культурі і естетиці виробництва, змагання серед комсомольських груп за право називатись ленінською, а для кремгесівських бетсників дарунок 50-річчю ВЛКСМ — надпланові залізобетонні плити для комсомольської будови, для гайворонських графітників — підвищення освітнього і фахового рівня молодих робітників.

Сьогодні від щирого серця ми тиснемо роблящі руки кращого молодого генця Кіровоградщини Миколи Котнера з Новоградківського району, кращого воєди України кіровоградця Василя Матвієнка, муляра Валентина Мороза з Кіровограда і гайворонських доярок Раїси Алімової, Євгенії Круц, Любові Жуковської, червонозорівців — формувальника Олександра Луньова, штампувальниці Галини Вахрамєєвої, токаря Павла Стеманчука.

Будучи за своєю природою організацією пролетарською, підкреслює тов. Сиротюк, політичною по суті своєї роботи, комсомол є перш за все організацією виховною. Для комсомолу Кіровоградщини стало традиційним проведення масових походів по місцях, зв'язаних з революційними і бойовими подвигами радянських людей. В області такі походи перетворилися в масовий рух молодого покоління. Тільки в ювілейному році в них взяло участь близько 50 тисяч чоловік, відбулося 570 зустрічей з героями війни і революції, віднайдено 101 прізвиське раніше невідомі загиблих воїнів, створено 83 кімнати-музеї.

Головне, що вносить з цих походів наша юнь, — це свідомість того, що немає в світі сили, яка могла б перемогти соціалізм, протистояти героїзмові радянських людей.

Сьогодні в рядах комсомолу області майже половина його чисельного складу — учні шкіл. Шкільний комсомол виховує у юнаків і дівчат, у багатотисячній піонерії любов до праці, допомагає набувати знання, дає про те, щоб вони не тільки пам'ятали про революціонерів, які впали на барикадах, а й виховували в собі якості,

що можуть поставити юну зміну врівень з героями минулого.

Згуртованою, готовою виконати будь-яке завдання, підходить до піввікового ювілею обласна комсомольська організація. Значно змінився якісно її склад за останні роки. Сьогодні в 100-тисячному її загоні — більше 2 тисяч юнаків і дівчат з вищою освітою, 2500 — з незакінченою вищою, понад 37 тисяч мають середню, 10 тисяч — спеціалісти різних галузей народного господарства.

Це — бойовий загін. Йому під силу виконати найскладніші завдання.

Вчора закінчилися Всесоюзні комсомольські збори, що проходили в усіх організаціях Союзу, відбулися урочисті пленуми міських та районних комітетів комсомолу. На зборах і на урочистих пленумах юнь комсомольська, трудівники і творча молодь рапортували про свої кращі діла ювілейного року.

Сучасне молоде покоління прагне до активної творчої праці, любить і вмєє трудитися. Саме ділами, і перш за все ділами, воно доводить свою вірність ленінізмові.

Прапором Центрального Комітету ВЛКСМ нагороджена Кіровоградська міська комсомольська організація. Працею рук роблящих, добрим комсомольським спокоєм, творчим горінням завсювали комсомольці обласного центру праці тримати в руках древо цього червоного знамена.

Своє 50-річчя Ленінський комсомол зустрічає на шляху до великої дати — 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Це робить наше свято ще більш значущим, світлим і радісним.

Прозвітувавши партії, народові, Ленінському комсомолу про свої звершення в ювілейному комсомольському році, обласна комсомольська організація стає на ленінську трудову вахту. Ми обіцяємо, що наші руки і розум не знатимуть атоми, наші серця не знатимуть спокою, коли ми готуватимемо дарунок 100-річному ювілею любимого вчителю і вождя світового пролетаріату, творця і найпершого наставника комсомольської Спілки — Володимира Ілліча Леніна. Вірність революційним ідеалам, справі партії, справі Леніна ми доведемо за нашим заводським верстатом, на нашому полі за учнівською партією і в студентській аудиторії.

Як ніколи зростає сьогодні інтерес в молоді до ленінської революційної теорії. В новому навчальному році в мережі комсомольської політосвіти за політичну книгу сіли більше 40 тисяч юнаків і дівчат. У більшості комсомольських організацій області перші заняття пройшли у формі ленінського уроку. На них слухачі звітували про свої добрі діла в ювілейному комсомольському році, звіряли свій крок з Іллічевими заповідями.

Ювілей Ленінського комсомолу відзначається в умовах зміцнення і зростання сил соціалізму, і в той же час — складної міжнародної обстановки, викликаної агресією США у В'єтнамі та Ізраїлю проти арабських держав, намаганнями Бонна перекрати кордони у Європі, в умовах різкого загострення політичної та ідеологічної боротьби між соціалізмом та імперіалізмом.

У ці дні ще в більшій

мірі виявляється ідейна стійкість радянської молоді, її безмежна любов до Комуністичної партії, її інтернаціоналізм і готовність захищати завоювання соціалізму від будь-якого ворога.

Партія, її ленінський Центральный Комітет виявляють молоді, усім організаціям ВЛКСМ високе довіря, бо абачають у лавах радянських юнаків і дівчат велику творчу силу в боротьбі за світле майбутнє, за щастя народу, перемогу безсмертної ленінської справи.

Відзначаючи 50-річчя своєї Спілки, ми присягаємо на вірність безсмертним ідеям марксизму-ленінізму, бачимо в них могутню надихаючу силу, джерело творчості на благо Радянської Вітчизни, всього людства.

Відзначаючи 50-річчя комсомолу, ми присягаємо на вірність традиціям старших поколінь революціонерів, справі комунізму, на вірність інтернаціональній солідарності з братами по класу.

Відзначаючи 50-річчя ВЛКСМ, ми присягаємо на вірність партії комуністів — партії будівничих і творців, партії Леніна.

Попереду в нашої молоді, у комсомолу — світле яскраве велике життя, самовіддана боротьба.

Попереду — нові перемоги безсмертної ленінської справи.

Про славний 50-річний шлях Ленінського комсомолу говорив у своїй промові відповідальний працівник ЦК ВЛКСМ Г. Пересащенко. За дорученням Центрального Комітету ВЛКСМ він вручив Почесну грамоту ЦК ВЛКСМ, якою нагороджено обласну комсомольську організацію за успіхи у вихованні молоді, та Пам'ятний Прапор ЦК ВЛКСМ Кіровоградської міської комсомольської організації, яким нагороджено комсомолію обласного центру за успіхи в перед'ювілейному змаганні.

Від імені ветеранів комсомолу Кіровограда учасників пленуму вітав старий комсомолец М. П. Панфілов.

Учасників зльоту також вітали піонери, які передали рапорт добрих справ, воїни місцевого гермізону.

Про свої трудові здобутки на честь 50-річчя комсомолу і 100-річчя від дня народження В. І. Леніна повідали присутнім бригадир токарів Кіровоградського агрегатного заводу В. Бершадський, бригадир тракторної бригади імені 50-річчя ВЛКСМ з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району В. Моторний. Учениця Онуфріївської середньої школи Н. Пасічник розповіла про те, як юні, йдучи дорогою слави батьків, відшуковують нові імена героїв, як гартуються в цьому поході.

На пленумі виступив перший секретар Толбухівського окружного Димитрівського Спілки Молоді Болгарії Іван Стоянов. Про віковічну дружбу болгарського і радянського народів, про дружбу трудівників Толбухівського округу і Кіровоградської області він говорив у своїй промові, яку не раз переривали дружні оплески.

Пленум одностайно прийняв вітальні листи ЦК КПРС і ЦК КП України.

Коли прапороносці винесли прапори обласної, міських і районних комсомольських організацій, у залі зринув «Інтернаціонал».

Після закінчення роботи пленуму відбувся великий концерт.

„ДО ТЕБЕ, ПЛЕМ'Я МОЛОДЕ“...

Авторка цього вірша — відома українська поетеса Олена Костянтинівна Журлива. Прикута тяжкою недугою до ліжка, вона зараз знаходиться в лікарні. Але живе вона думами і прагненнями часу. Всією душею вітає вона молодь і святкує з нею. «До тебе, плем'я мо- лоде, мої думки й чуття незгасні», — такий девіз поетеси. Молоді, комсомольцям Кірово- града і області вона завдячена великою ува- гою, широкою ласкою. Тож і передаю цього вір- ша як привіт напередодні свята п'ятдесятиріч- чя Ленінського комсомолу.

Олександр МОТОРНИЙ.

Олена ЖУРЛИВА

КОМСОМОЛЬСЬКА

Ми кров заводів, сіль землі, В душі у нас безмежна сила, Ми народилися на ріллі, В заводах криця нас ростила.

В боях ми перші добровольці, Ми юна зміна — комсомольці! Хіба не молоти в руках, Хіба не в нас орлині льоти?

Ми скрізь: на хвилях і в рядах І воєнмори і пілоти, В боях ми перші добровольці, Ми юна зміна — комсомольці!

Вперед, вперед, товариші. Завзяття — в серце, прапор — в руки! За розцвіт юної душі, За свято праці і науки.

В боях ми перші добровольці, Ми юна зміна — комсомольці! Нас доля вивела з ріллі Старе життя сховати в труни.

Ми кров заводів, сіль землі, Ми діти матері-комуні. В боях ми перші добровольці, Ми юна зміна — комсомольці!

Х УДОЖНИКИ-КІРОВОГРАДЦІ під- готували до комсомольського свята хороший подарунок. Виставка творів об- разотворчого мистецтва, що відкрилась у дні фестивалю творчої молоді Кірово- градщини, стала справжньою подією в культурному житті міста.

Якщо порівняти кілька останніх ви- ставок місцевих авторів, то стає поміт- ним не тільки зростання творчої май- стерності, а й та активність, з якою кіро- воградські митці заглиблюються в життя, намагаються якомога ширше розкрити духовний світ сучасника. Приємно й те, що на останній виставці поряд з робо- тами професійних художників ек- спонуються роботи самодіяльних живо- писців і графіків з різних куточків об- ласті. І хоч частка їхніх творів ще не велика, сам факт говорить про налагод- ження контакту між професійними і самодіяльними митцями, що не може не дати добрих наслідків.

Тематика творів, представлених на виставці, досить різноманітна, як різно- манітні матеріали й техніка виконання.

Своєрідним епіграфом до виставки став ескіз пам'ятника комсомольцям Кіровоградщини — героям Великої Вітчизняної війни, — виконаний Аміраном Дейсадзе. Ми вже не раз зустрічалися з творами цього скульптора. Символічні композиції Дейсадзе характеризують його як здібного монументаліста (зга- даймо хоч би його монумент, встановле- ний в м. Заваллі). Метод символічного узагальнення і цього разу приніс скульп- торові успіх. Важко, напевне, знайти більш точне художнє рішення для увіч- нення пам'яті героїв - комсомольців,

ніж це зроблено у Дейсадзе: стрімка постаць юнака, який, віддаючи шану загиблим, разом з тим закликає вперед; ця постаць стає втіленням сили, невтом- ності й нездоланності нашої молоді.

Одна з кращих живописних робіт ви- ставки — картина Б. Домашина «Ком- сомольський дозор», відзначена премією імені Юрія Яновського. В ній вдало по- єднано сувору романтику перших радян- ських літ з нашим дещо пісним уяв- ленням про комсомольців двадцятих років, які стали для нас втіленням справжньої романтики й справжнього героїзму. Висока професійна майстер- ність дозволила авторові порівняно не- багатьма художніми засобами створити хорошу картину. Тема червоноармійців, що пишно оберігають рідну землю, була порушена ще в двадцятих роках кірово- градцем П. Покаржевським. Сьогодні за цю тему взявся знову кіровоградець. І слід відзначити, що, маючи перед собою такий чудовий взіреть, Домашин не пішов за Покаржевським. Він знайшов власне рішення, збагативши тим самим худож- ню спадщину нашого краю.

Не можуть залишити спокійним гляда- ча й роботи Б. Вінтенки, особливо кар- тина «Хліб-сіль». На прикладі цього твору можна ще раз упевнитися, що суч- асним творить не лише манера ви-

МУЖНІЄ ТАЛАНТ

Замітки з художньої виставки, присвяченої 50-річчю Ленінського комсомолу

конанця, а й та глибина, з якою худож- ник сягає обраної теми.

Звертаючись до революційного мину- лого, П. Велигурський створив полотно «Агітатор». Кожен мазок пензля в цьо- му творі підкорено ідейному задуму. Ве- лика емоційна сила, сміливість худож- нього рішення роблять полотно перекон- ливим і правдивим.

На виставці багато цікавих творів. Це — роботи В. Федорова, М. Бонда- ренка, В. Волохова, Є. Бабія, М. Кос- тенка та інших вже відомих кіровоград- цям авторів, а також художників, які вперше показали свої твори широкому глядачеві.

Б. КУМАНСЬКИЙ, студент Ленінградського худож- нього інституту ім. І. Ю. Рєпіна.

Ескіз пам'ятника героям-комсомольцям Кіровоградщини. Робота скульптора Амі- рана Дейсадзе, експонована на виставці.

КОЛИ МИКОЛА повернувся з Харкова, батько скрушно по- хитав головою: що- то воно з усього цього вийде, сину?

Микола пишно поди- вився старому у вічі, хвиль- ку подумав і опустився на лаву поруч.

— Треба, сину, вибави- тися в люди, бо нам, бід- ним, треба розраховувати тільки на самих себе. За- дарма нам ніхто не допо- може, не дасть.

Помовчали. Незручно було перед бать-

— Товариші, вирушаємо. Всі готові?

— Готові.

— Тоді — на вулицю шикуватися. А де Ліза По- повкіна?

— Он біля столу кіма- рить. Щойно з завдання повернулася...

Микола пройшов поміж сон- ними. Схилившись до Лізи на плече, спала дівчина в шинелі. Ліза поклатла голову на ру- ки. Ціпка гвинтівки визирала з-під накинутаго на плечі платка.

— Лізо, вирушаємо... Сказав стіха, але дівчина проснулася, встала. Разом ви- йшли на ганок. Війнуло про- холодою. На обрії починало

— Слухаюсь.

Так і знялися гуртом. В центрі — члени Реввійськради і польового штабу Першої Кін- ної, а обабіч — штабники. Се- ред них і Микола Кастеллі. Не встиг навіть коміра за- стебнути. Цю фотографію мож- на побачити в книзі С. М. Буд- дьонного «Пройдений путь» (кн. II) після стор. 144. Він стоїть поруч з воїном, що у липчастім будьонівським шо- ломі, другий зліва.

Лишилися позаду доро- ги й тривоги. Повернув- шись у Златополь після остаточного розгрому бі- лопольців і Врангеля, Ми- кола Кастеллі не знайшов тут спокійного життя, бо й не шукав його. Взався до боротьби з бандитизмом. А потім його викликали в Єлисаветград.

Передчуваючи нову роз- луку, Ліза спитала:

— Як ти думаєш, надов- го це?

— Нам, напевне, не су- дилося зазнати спокійного життя.

У повітовому комітеті партії сказали запросто:

— Нашій країні треба мати своїх вчених військо- вих. Є думка послати вас на навчання. Як ви дивите- ся на це, товаришу Кас- теллі?

— Партії видніше, ніж мені.

— Значить, згода. Завтра з'явиться до начальника 15-х будьонівських «кава- лерійських курсів. Там вас чекатимуть.

— Єсть!

На прощання міцно по- тисли руки.

Вроджений розум і неабияка військова кмітливість плюс військовий досвід в лавах Першої Кінної допомогли Ми- колі Кастеллі стати хороним червоним командиром.

Призначили на роботу в Полтаву. З усім жаром свого неспокоїного серця взявся ко- рчувати бандитизм. На роботі горів. Не лишалося часу на- вить зайти додому. Це була його рідна стіхія. Бо що ж може бути більшим за шістьа тисяч і перемогати за Ленін- нову справу, за торжество Ра- дянської влади!

Незабаром Микола Кас- теллі тяжко захворів і по- мер, молодий, енергій- ний... Та в пам'яті людей і на сторінках комсомоль- ського літопису він ли- шився юнаком, сповненим сил і завзяття.

Іван БОЙКО, краєзнавець. м. Новомиргород.

Микола Кастеллі — будьонівець

ком: не вийшов з нього при- кажчик... Кілька років працю- вав під рукою у знаючого чо- ловіка, завів знайомство се- ред політично неблагонадій- них, став допомагати, перехо- вувати нелегальну літературу. Потім нагнали «фараони», знайшли все до останнього листочка, заарештували його. Виручило те, що прикинувся малописьменим, що не знав про зміст тих листівок. Полі- ція обмежилася тим, що пи- слала його до Златополя «по місцю постійного проживання під нагляд поліції...»

Вагався. Нарешті вирі- шив сказати все, начисто- ту. Не встиг вимовити кіль- ка слів, а батько поклав йому на плече руку і ска- зав стіха:

— Сину, чи ти думаєш, що я того всього не знаю? Голосно, щиро засміяли- ся. Старий лукаво крутив сивого вуса і дивився на Миколу примруженими очима, про себе милоуч- чись ним.

З того дня на квартирі у Кастеллі часто збиралися Миколині товариші. В разі небезпеки віддавали бать- кові пачки з революційни- ми листівками й брошура- ми на схованку.

В приміщенні холодно, прокурено. Група молоді з гвинтівками чекає нака- зу. Нарешті в кімнату вбіг Микола Кастеллі.

сірті. Над Виссю повзли кош- латі пасама передранкового ту- ману.

— Щастя тобі, любий!

— Спасибі.

— Чекайму, повертайся скоріше. Сьогодні ввечері в клубі червоноармійці наш Євген читатиме свою нову п'єсу про революцію. Не барися ж!..

Микола Кастеллі був улюб- ленцем ескадрону при штабі Першої Кінної. Весь вільний час віддавав навчанняю. Учня- всьому: і рубати лозу, і ви- ступати перед червоноармій- цями, і писати самому про по- ходи і бої з ворогами Радян- ської влади. Якось прочитав написане Семенові Михайло- вичу. Похвалив. Наказав не лишати цього захоплення.

Сьогодні він знову вправ- лявся у їзди на коні. Во- рошилиов і Будьонний за- милувалися його вправами.

— З нього буде добра- чий рубак!

До командирів підійшов ординарець.

— Там фотограф при- їхав. Всі штабні просять знятися разом.

— То як, Михайловичу?

— Чи ж я проти того?

Звичайно, згода.

— Тоді пішли, не гаю- чись. Та поклич он того товариша, що біля коня походить. Кастеллі його зують.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

ДІАЛОГ ПРО УКРАЇНУ

«Наш народ — єксан!» — ці слова П. Г. Тичини най- перше приходять на думку, коли гортаєш сторінки «Діа- логу про Україну». Ця книга, яка вийшла у видавництві ЦК ЛКСМУ «Молодь», — це підручник, не роман, не аль- бом і не енциклопедія», як говориться на одній з її пер- ших сторінок. Вона допоможе молодим громадянам Радян- ської України відповісти на різні питання наших числен- них гостей із-за кордону, на- сторожих іноді щиро, а іноді — упереджено. Різноманіт-

ність таких питань часом ви- магає енциклопедичності, і тут до наших послуг — «Діа- лог про Україну», про її 40- мільйонний народ. Книга лю- стрована кольоровими та чор- но-білими фото, які відбива- ють історію «бед, побед и бу- ден» (В. Маяковський) нашо- го народу, а також гуморис- тичними малюнками. Матеріал систематизовано в розділах: «Суспільний лад. Держава. Політика», «Наука. Техніка», «Освіта. Культура. Мистецтво. Спорт» та ін. Окремий роз- діл — «Молодь. Комсомол». У ньому — ілюстровані роз- повіді про те, куди йдуть комсомольські вписки, про ре- волюційний дух сучасної мо- лоді.

У книзі поєднуються інфор- мація, мистецтво, гумор, ста- тистика. Тут знаходимо відпо- віді на питання, хто здійс- нює вищу владу і чи й досі — упереджено. Різноманіт-

горшки і яка питома вага України в світі...

Звичайно, неосяжного не досягнеш, і все-таки важко по- годитися з тим, що в книзі немає поезій, особливо там, де вони самі напрашуються. Сторінки, де ілюстрації і ко- ментарі пояснюють, що таке рушник, видаються неповними без «Пісні про рушник» А. Малишка (на тій сторінці навіть місце є), яка вже дав- но стала народною...

Є в українській поезії ба- гато творів високого політич- ного звучання, які могли б бути гарним засібом до кни- ги і значно збагатили б її зміст. Це, на нашу думку, сприяло б і тому ідейно-ви- зоному задданню, яке покла- дено на «Діалог про Украї- ну», — видання, безперечно, не останнє в своєму роді.

М. КОДАК. м. Кіровоград.

Л АВНО ми вже збиралися в похід по бойо- вим і трудових стезях наших батьків. І ось — вирушили. Ніхто з дівчат не нарікав на те, що рюкзаки важкі, що довелося нести намети й спальні мішки.

Біля Лисого Хутора плаштували ноцівку. Спати не хотілось, тому складали плани на наступний день.

До Підлісного залишалися далеченько. По- спішали. Ось і ліс. Той, де була колись роз- ташована основна база партизанського заго- ну. Ми й вирішили тут зупинитися. Доки «кашовари» готували вечерю, делегація з п'яти дівчат пішла в село. Секретар ком- сомольської організації Олександр Возник по- знайомив з колишнім райзакізем партизан- ського загону Лозовим. Разом з ним побували біля величного монументу, зведеного чоти- рьма інженерами-розвідниками — Шепелю, Коваленку, Юрчен- ку, Мар'янку.

Колгоспники Підлісного пока- зали музей, де вони свято бере- жуть документи юних парти- занів.

Ми не могли не зайти до матері героя-піо- нира Феді Шепеля. Невисока, якесь скорботна, вона розповідала нам про сина, ховаючи в очах туго...

По дорозі назад допомогли якісь жінці зі- брати картоплю.

І знову ліс. Тасмичий, мовчазний, густий. Серед велетенських дерев — галява. Ось на ній і розмістились дівчата. Раптом:

— Давайте проведемо КВВ! Без підготовки! По-моєму, це був найцікавіший КВВ з тих, які проводили на фабриці. На лоні ослиного лісу, біля погнивця. А тут, звісно, не бракує ні фантазії, ні кмітливості.

Цей похід ми вирішили присвятити 50-річ- чю Ленінського комсомолу. Зібрали багато ці- кавого матеріалу в свій альбом літопису.

Т. ДУДКІНА. Кіровоградська швейна фабрика.

КВВ БІЛЯ ВОГНИЩА

„ШАХТАР“ — У ФІНАЛІ

МАЙЖЕ 7 місяців на зелених полях точилася боротьба в зонах чемпіонату з футболу серед команд класу «Б» України та Молдавії. В останньому матчі, який відбувся позавчора, олександрійський «Шахтар» зустрівся на своєму полі з одним із лідерів першої зони — хмельницьким «Динамо».

Початок гри для господарів поля склався невдало. Гості повели в рахунок — 1:0. До кінця першої половини олександрієць Микола Лютій забиває м'яч у ворота динамівців і встановлює рівновагу — 1:1.

Після відпочинку знову перевага за хмельничанами — 2:1. На 59 хвилині за порушення правил у ворота гостей призначається одинадцятиметровий штрафний удар. Його чітко реалізує Анатолій Браїченко. Напруження на полі зростає. За кілька хвилин до кінця поєдинку Василь Капінух виводить «Шахтар» вперед. Рахунок 3:2 на користь гріників не змінився до кінця зустрічі.

Олександрійці набрали 52 очки, забивши у ворота суперників 56 м'ячів і пропустивши у свої 37. «Шахтар» зайняв четверте місце у зоні і здобув право брати участь у фінальних поєдинках за вихід до другої підгрупи класу «А».

Фінальні змагання розпочнуться 25 жовтня в Тернополі і Чернівцях. Олександрійці в цей день грають у Тернополі зі снаржавцями Сум. Побажаємо ж нашим землякам успіху в цій відповідальній грі.

Є. ШАБАЛІН.

ЛЮБЛЯТЬ жителі Кіровограда і навколишніх міст та сіл мотоциклетний спорт — спорт сильних і важких. Не був винятком і третій за рахунком міжнародний крос у Кіровограді, який проходить минулої неділі.

Усіх цікавило, хто ж виявиться найсильнішим тут, у Кіровограді. Ось дано старт гонщикам на машинах з об'ємом циліндра 250 кубічних сантиметрів. Першим зі старту вивірився спортсмен під № 2. Це — болгарин Гергій Серафимов. Та одразу ж його обійшов представник української команди Володимир Кавінов. Цей молодий кросмен з Львова наприкінці минулого місяця, вперше виступаючи на міжнародних змаганнях у Будапешті, виявився найсильнішим у цьому класі. І в Івано-Франківську він продемонстрував повну перевагу над усіма своїми суперниками.

Боротьба за інші призові місця точилася між Олександром Сивяковим з Російської Федерації, Іохом Хельмхольдом з НДР і товаришем Сивякова по команді Павлом Рульовим. У такому порядку вони фінішували в першому заїзді.

Немало хвилювань викликав другий, останній заїзд цих трьох суперників. Спочатку Сивяков був п'ятим. Потім він випередив своїх суперників, які йшли впритул з ним в такій же послідовності, як і фінішували в першому заїзді. Розрив між Кавиновим і цією трійкою поступово збільшувався.

Боротьба весь час загострювалась. Коли до фінішу лишалось два кола, Хельмхольд і Сивяков зіткнулися на одному з крутих поворотів під час підйому вгору. Доки вони знову змогли сісти в сідла мотоциклів, їх випередив Рульов. Він так другим і закінчив дистанцію. Слідом за ним прийшли Хельмхольд і Сивяков. Так між ними і розподілилися друге, третє і четверте місця.

Не менш гострою була боротьба і серед тих, хто змагався в класі машин 500 кубічних сантиметрів. Гонку очолив відомий кіровоградцем по участі в першому міжнародному кросі в 1965 році представник Німецької Демократичної Республіки Дітер Клей. Потім

ТРЕТЯ ЗУСТРІЧ ДРУЗІВ

гонщик з Російської Федерації Геннадій Мойсєєв випередив його і весь час йшов першим. І раптом трапилося лихо: коли до кінця заїзду лишалось три кола, відмовив двигун мотоцикла. Клей наздогнав лідера. Та в цей час двигун ожив, і Мойсєєв знову вивірився вперед. Слідом за ним фінішує лідеру перетнули Клей. Вячеслав Краснощоків (Російська Федерація) і Володимир Погребняк (Україна).

На початку другого заїзду сталося протилежне: зі старту Мойсєєв пішов попереду, а після другого кола Клей випередив його. Обидва мчать на великій швидкості майже впритул. На підйомах здавалося, що росіянин ось-ось вийде вперед, але на віражах німець щоразу виявлявся сильнішим. Нарешті Мойсєєву знову вдалося очолити гонку. До самого фінішу він уже нікому не поступився першим.

Скоро після нього закінчив дистанцію Клей. Погребняк увесь час був третім, а незадовго до фінішу його випередив Краснощоків.

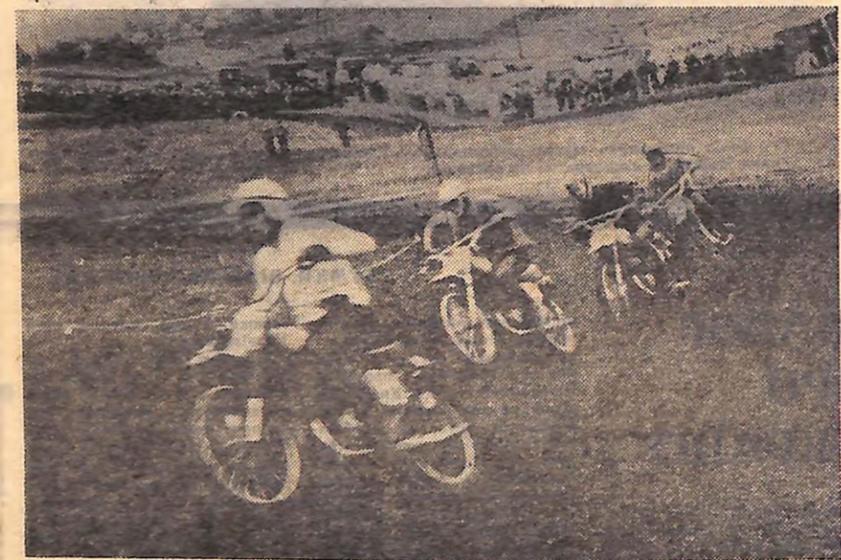
Українським спортсменом Олексієм Кібіріну і Михайлу Буданову дісталися два останніх призові місця.

Командою, як і торік, перемогли гонщики Російської Федерації. Далі йдуть команди України, НДР, Румунії та Болгарії. Команда нашої області виступила нижче своїх можливостей. Якщо в Івано-Франківську вона зайняла четверте місце, то на своїй трасі не дала навіть заливних очок. У першому етапі наші Володимир Купрієнко і Володимир Рудий зайняли відповідно четверте й шосте місця, а в другому — жоден з наших земляків не був навіть близько до призерів.

Л. ФАЙНШТЕЙН.

На фото: на трасі.

Фото Г. УДОВИЧЕНКА.

ІЗ ШОСТОГО НА ЧЕТВЕРТЕ

Такий стрибок зробили футболісти кіровоградської «Зірки» після зустрічі в Івано-Ново з «Текстильником». Вони перемогли господарів поля з рахунком 2:1. Обидва голи у ворота суперників забив Микола Корольов.

Наші дублери напередодні програли — 1:2.

Результати зустрічей між іншими командами підгрупи: «Кубань» — «Авангард» — 3:0, «Динамо» — «Дніпро» (Дніпропетровський) — 1:2, «Спартак» — «Дніпро» (Кременчук) — 5:1, «Металург» (Куйбишев) — «Таврія» — 1:0, «Сокиля» — СКЧФ — 3:1, «Труд» — «Металург» (Запоріжжя) — 1:1, «Зірка» (Рязань) — «Локомотив» — 0:2, «Шинник» — «Суднобудівник» — 0:0, «Металіст» — «Ростсельмаш» — 3:1.

Наводимо турнірну таблицю провідної десяткі команд підгрупи.

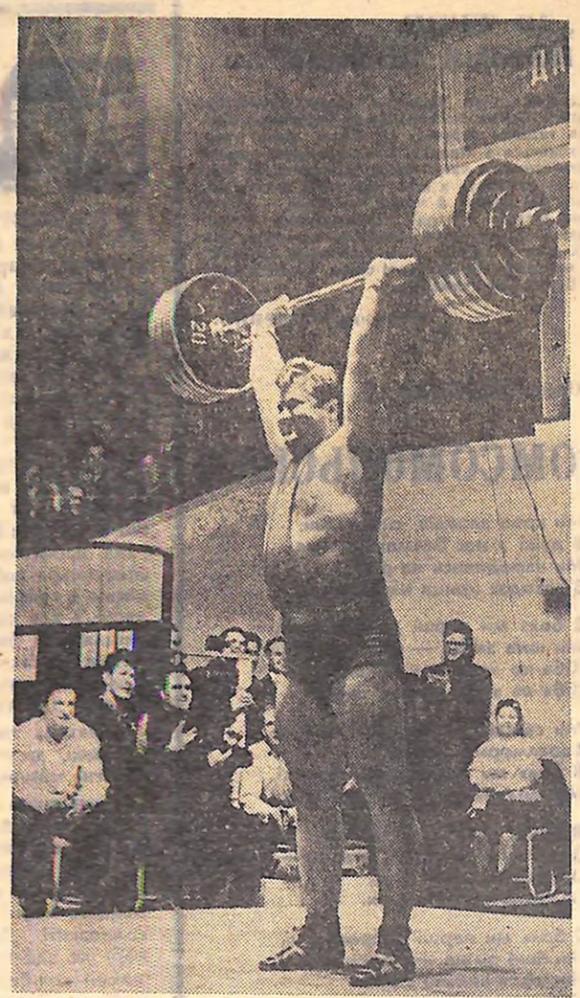
	І	М	О
«Суднобудівник»	36	46	21 53
«Металіст»	36	41	13 51
«Дніпро» (Дн)	36	44	24 48
«Зірка» (Кд)	36	47	36 47
«Труд»	36	47	25 46
«Таврія»	36	44	30 45
«Сокиля»	36	56	28 44
«Кубань»	37	38	25 44
«Металург» (3)	36	48	37 39
«Шинник»	36	28	23 38

АВТОРИ ПЕРЕМОГИ

Позавчора на стадіоні «Зірка» було спущено прапор обласних змагань з легкої атлетики серед школярів, у яких взяло участь вісімнадцять команд, що входять до другої групи. Скільки-небудь значних результатів юні спортсмени не показали з-за несприятливої погоди. Перше місце виборол команда Олександрівського району, набравши 13112 очок. На другому місці — гайворонські школярі, на третьому — ульянівці. Невадло виступили команди Новгородківського та Вільшанського районів.

Наш кореспондент попросив голову Олександрівської районної ради Союзу спортивних товариств і організацій В. Шинину поділитися своїми враженнями від перемог юних земляків.

— Я вважаю, що перемога нашої команди дісталася цілком законно. Ми ж їхали на обласні змагання з такою метою. Після першого дня змагань команда була на третьому місці. Потім кілька вдалих виступів принесли бажані очки. Ось вони, автори перемог: Анатолій Татаринів — перше місце в бігу на 400 метрів і друге — на 800, Надя Диківська — перше місце в п'ятиборстві, Валерій Шинька, Соня Лук'яненко та інші.

Левон ЖАБОТИНСЬКИЙ — золотий призер Олімпіади.

ОЛІМПІАДА, ДЕНЬ СЬОМИЙ, ВОСЬМИЙ, ДЕВ'ЯТИЙ

Збірна СРСР збільшила в Мехіко рахунок перших призерів, у сьомий день Олімпіади шосту золоту медаль для нашої команди здобув у стрільбі з малокаліберного пістолета москвич Григорій Косих.

Вперше за всі п'ять Олімпіад радянські стрибунки у воду піднялися на другу сходинку п'єдестала пошани. Москвичка Тамара Погожева виграла срібну медаль у змаганнях на триметровому трампліні з прекрасним результатом — 145,30 бала. Тамара пропустила вперед себе американку Сью Госсік (150,77 бала), а залишила позаду двох інших сильних спортсменок США та переможницю римської і токійської Олімпіад Інгрід Кремер-Гульбін з НДР.

Чемпіонка Європи Віра Бахланова була шостою в списку найкращих, проанісши залюбки очко нашої команди. Естонська Яні Тальтс здобув «срібло» на олімпійському помості штангістів, хоч і встановив новий світовий рекорд у напівважкій вазі, штовхнувши 197,5 кг. Його сума триборства була непоганою — 507,5 кг (160 плюс 150 плюс 197,5), але цього сьогодні не вистачило для перемог. Надто сильним був його суперник — полтавчанин з фініського міста Порі Каарло Каптаніємі, який набрав на 10 кілограмів більше. До того ж він установив новий світовий рекорд у ривку — 158 кг.

Рекорди олімпійських чемпіонів у цей день потрапили. Стрибок Боба Бімона, наприклад, примусив глядачів, які переловили ушаєрсентський стадіон в Мехіко — резиденцію «королеви спорту» — в захваті схопитися на ноги. Стрункий темношкірий атлет з США пролетів 890 см!

Радянські раліристи, ми сподіваємось, розсердилися на невдачі в особистому турнірі. В усюком разі, команди змагання вони провели в п'ятницю дуже агресивно. З рахунком 12:4 Юрій Шаров, Юрій Сискін, Віктор Пуятин і Василь Станкович перемогли команду США і з рідкісним результатом — 9:0 Шаров, Герман Свешніков, Пуятин і Сискін виграли у команди Великобританії, за яку виступали два ексчемпіони світу Вільям Хоскінс і Алан Джей.

У курортному місті Акапулько пройшла четверта гонка спортсменів на яхтах класу «Фінн». І ось приєдна збірка для радянських любителів спорту: цю гонку виграє наш спортсмен Валентин Манкін. Він тепер — лідер змагань. Рівно сто очок набрали наші баскетболісти в матчі з командою Куби. Результат цієї зустрічі 100—66.

На помості театру «Інсурхентес» розіграли останню золоту медаль найсильніші люди — штангісти важкої ваги. Довгий заочний спір з американськими силачами кинили Л. Жаботинський завершив перемогою в Мехіко, повторивши свій токійський успіх. До речі, і результат його, як і в Токіо, — 572,5 кг.

Радянські штангісти здобули перемогу в командному неофіційному залку, як це було вже в Хельсінкі, Римі і Токіо.

На каналі Сочімілко наші весляри-академіки завоювали одну золоту і одну бронзову медалі. Чемпіонами на парній двійці стали Анатолій Сасс і Олександр Тимошинін, «бронзу» здобула вісімка, яка програла у виральному заїзді екіпажам Австралії і ФРН. Наша четвірка із стерновим була шостою.

Загальну перемогу в неофіційному командному залку відсвяткували наші майстри вільної боротьби. Всі вони були в перших місцях в усіх вагових категоріях. Чемпіонами Олімпіади стали мінчанин Олександр Медведь (важка вага), який повторив свій токійський успіх, і киянин Борис Гуревич (середня вага). У Шота Ломідзе з Тбілісі (напівважка вага) — срібна медаль. Приемний також успіх борців МНР, які здобули одну срібну і три бронзові нагороди.

Глядачі у фехтувальному спортивному залі у неділю особливо гаряче аплодували. Знання олімпійської чемпіонки завоювала студентка з Мінська Олена Новикова, яка азартно провела поєдинки і всім сподобалася.

Американець Р. Фосбурі виграв золоту медаль в стрибках у висоту — 2 метри 24 сантиметри. Найкращим з наших спортсменів був москвич Валентин Гаврилов — 220 сантиметрів (бронзова медаль).

Наближається до кінця олімпійський турнір футболістів. 22 жовтня в півфіналі гратимуть збірні команди Угорщини і Японії, а в другій півфінальній парі — футболісти Мексики і Болгарії.

Ускладнився сніг шлях до фіналу ватерпольного турніру наша збірка, програвши (6:6) команді Угорщини. Тепер нашим гравцям треба перемогти збірну США, щоб дістати право продовжувати боротьбу за медалі.

Важливу перемогу здобули 20 жовтня радянські баскетболісти над одним з фаворитів Олімпіади бразильцями — 76:65 (39:38). Наші волейболісти виграли у команди НДР — 3:2.

МЕХІКО. (СПЕЦ. КОР. ТАРС.)

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 24 жовтня. Перша програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — «Гуморески Катаєва». (К). 11.55 — «По комсомолу рівняємо крок». Репорт піонерії Естонії на честь 50-річчя ВЛКСМ. (Таллін). 12.10 — На XIX Олімпіаді. (М). 16.15 — До 51-х роковин Жовтня. «Крило Жовтня». Документальний фільм. (Кіровоград). 17.05 — «До центра Землі». (Донецьк). 17.35 — На XIX Олімпіаді. (М). 18.00 — В ефірі «Молодість». «Вічний вогонь». Перегляд мист-героїв. (М). 19.00 — На XIX Олімпіаді. (М). 20.10 — Телевісті. (К). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — «Подвиг на Дніпрі». До 25-річчя визволення Дніпропетровська від німецько-фашистських загарбників. (Дніпропетровськ). 21.55 — Міжнародний огляд. (К). 22.20 — «Осін у Карпатах». Естрадний концерт. (Львів). 23.00 — На XIX Олімпіаді. (М).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

ВІЙТРОК, 22 жовтня. 10.05 — Телевізійні новини. (М). 10.15 — На XIX Олімпійських іграх. (М). 10.30 — Телевізійний фільм «Фестиваль естрадної ліси «Дружба». 15.05 — Художній фільм «Невідома». 16.45 — Для дітей. «Скорка». (Донецьк). 17.15 — «Проблеми економіки». (Харків). 17.45 — Мультиплікаційний фільм. (К). 17.55 — Телевізійні вісті. (К). 18.15 — Щоденник XIX Олімпійських ігор. (М). 18.30 — Слухачам шкідливих основ марксизму-ленінізму. (М). 19.00 — На XIX Олімпійських іграх. (М). 20.00 — До 50-річчя ВЛКСМ. Телевізійний фільм «Безсмертя». (Луганськ). 20.30 — Фільм «Мистецтво великої правди». (К). 21.45 — До 50-річчя ВЛКСМ. «Ми орли народі». Концерт. (Львів). 22.15 — «В одеських кіномістях». (Одеса). 23.00 — На XIX Олімпійських іграх. (М).

— На XIX Олімпійських іграх. (М). 11.30 — «На комсомол рівняємо крок». Репорт піонерії Ленінграда. (Ленінград). 11.45 — Художній фільм «Якір на плаву». 15.05 — Фільм-спектакль «Останні». 16.30 — «Тринадцять безсмертних». Телевізійний нарис. (Донецьк). 17.00 — Рішення XXIII з'їзду КПРС у дії. «У нас на Закутті». (Львів). 17.30 — Для дітей. «Дзвіночок». (Чернівці). 17.45 — Щоденник XIX Олімпійських ігор. (М). 18.00 — Для школярів. (Квант). (К). 18.30 — Телевізійні вісті. (К). 18.50 — Телевізійний альманах «Краса людська». (Львів). 19.30 — На XIX Олімпійських іграх. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Творчий портрет О. Білаша. (К). 22.00 — На XIX Олімпійських іграх. (М).

ЧЕТВЕР, 24 жовтня. 10.05 — Телевізійні новини. (М). 10.15 — Художній фільм «Вулиця молодшого сина». (М). 11.55 — «На комсомол рівняємо крок». Репорт піонерії Естонії. (Тал-

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: секретаріату — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.